

Reisverslag Brazilië

Op 21 september vertrokken we met 6 personen voor een 'werk'bezoek naar Brazilië. We zijn via Lissabon naar Recife gevlogen waar onze chauffeur Tota ons verwelkomde. De komende week zou hij onze chauffeur en gids zijn. Hij had ook voor een prima busje gezorgd.

Na in **Recife** overnacht te hebben, gingen we op pad voor een 5 uur durende tocht naar **Palmeira**, waar we laat in de middag aankwamen. Na het inchecken en de koffers naar onze 'luke' kamers (kale muren en karton voor de ramen) te hebben gebracht, hadden we nog net even tijd om wat boodschappen te doen. Omdat we de volgende dag naar het eerste kindertehuis **Lar da Criança** zouden gaan en niet met lege handen wilden aankomen, deden we wat inkopen in de snoepwinkel. Na in het hotel gegeten te hebben, vond de ontmoeting plaats tussen de familie Rovers, en Angela en haar kinderen. Dit was een hartverwarmend tafereel. Het was 15 jaar geleden dat de familie Rovers Angela had gezien en haar kinderen kenden ze alleen van de foto's.

Na een prima nachtrust en ontbijt, stond onze chauffeur Tota klaar om ons naar **Lar de Criança** te brengen. Het was voor mij (Linda) een hele gewaarwording om na 10 jaar weer terug te zijn in het kindertehuis waar ik 9 maanden gewerkt heb. We werden hartelijk en gastvrij ontvangen. Het was goed om te zien dat er veel dingen in positieve zin veranderd zijn. Tijdens de **rondleiding** zagen we hoe er les werd gegeven aan de twee jongste groepen meisjes. Er is nu ook een computerleslokaal. In de keuken werd er door de metselaars hard gewerkt. Na de heerlijke lunch werd er nog veel gepraat, gelachen en herinneringen opgehaald. We hadden voor alle kinderen een klein cadeautje (pen, schriftje, puzzeltje, e.d.) en een lolly meegenomen.

De volgende dag was het voor de familie Keuzenkamp een spannende dag want zij zouden hun adoptiekindje ontmoeten. Na het ontbijt stond Tota weer klaar om met ons naar Igaci te gaan. Daar staat het kindertehuis **Educandário Jesus Mestre** dat door Aktie voor Aktie wordt ondersteund. Ook hier werden we zeer hartelijk ontvangen door de vier zusters die daar de boel runnen. Tijdens de rondleiding bemerkte ik dat er ook hier diverse verbeteringen waren t.o.v. 10 jaar geleden. Het moment van ontmoeting tussen de familie Keuzenkamp en hun (financieel) adoptiemeisje was best eng voor het kind. Je kon duidelijk merken dat zij geen raad wist met al die vreemde mensen die naar haar keken.

Na de heerlijke lunch die voor ons was bereid, was het ook hier groot feest voor de kinderen die hun cadeautjes en een lolly kregen. Ook de cadeautjes die we van adoptie-ouders uit Nederland hadden meegekregen werden overhandigd. 's Middags hebben we het huisje van het adoptiekind van de familie Keuzenkamp bezocht. Het was een heel klein huisje dat keurig schoon was. Na lekker met de meiden en zusters gewinkeld te hebben zijn we weer richting **Palmeira** gegaan. Daar bleek de tamtam in volle gang te zijn. Iedereen wist dat we er waren en regelmatig werd ik herkend op straat. Het heeft me verbaasd hoeveel mensen mij nog kenden van 10 jaar geleden. Ook de oude leraressen van de crèche kwamen op visite in het hotel om alle verhalen te horen uit Nederland. En 's avonds gingen we dan ook wat met ze wat drinken op het plein midden in de stad.

Zaterdag gingen we naar de markt in **Palmeira**. Mijn vriend Jos en de familie Keuzenkamp keken hun ogen uit, vooral op de vleesmarkt. Daar worden 's ochtends de dieren ter plekke gedood en ontleed. Daarna wordt het vlees in een kraampje gelegd en gehangen (zonder koeling). Bij een temperatuur van 36 graden is die lucht van bloed en vlees niet te harden! Verder was de markt zo groot dat we wel de hele dag hadden kunnen dwalen van kraampje naar kraampje. 's Middags was er gelegenheid om even tot rust te komen en 's avonds waren we uitgenodigd voor een kinderfeestje.

Het ging om een nichtje van **Angela** dat 1 jaar werd. Volgens 'traditie' moet de eerste verjaardag zeer uitbundig gevierd worden. En uitbundig was het! Heel veel ballonnen, cadeautjes, snoep en ook nog een clown.

Zondag was het **stranddag**. We vertrokken 's morgens erg vroeg, want het is 2 uur rijden met de auto en Tota wilde voor het donker weer terug zijn in Palmeira, want in het donker rijden is erg gevaarlijk. Na een paar uurtjes bakken in de zon, waarin we verbrand zijn, hebben we nog wat gegeten in een shopping center om vervolgens weer netjes voor donker thuis te zijn. We waren net thuis toen in heel Palmeira de stroom uitviel. Het hotel had geen aggregaat, dus donker is dan ook echt donker.

Maandag zijn we weer teruggereisd naar Igaci om een **voedsel-pakket**, dat de familie Keuzenkamp in Palmeira had gekocht, naar de oma en opa van hun (financieel) adoptiekind te brengen. Zij waren daar zeer blij mee. Terwijl Linda en de familie Keuzenkamp dit aan het regelen waren hebben de familie Rovers en Jos samen met Tota een wandeling gemaakt door de woonwijk en belandden bij een moederschapszorgpost (consultatiebureau) bedoeld voor zwangerschapscontroles en de babyzorg inclusief een compleet vaccinatieschema. Trots werden ze door de diretora-enfermeira rondgeleid. Toen we weer compleet waren heeft Tota ons de omgeving laten zien. We stopten bij een meertje waarin een man en zijn zoontje met een werpnet aan het vissen waren en tot onze verbazing en hun vreugde leverde elke worp weer een aantal vissen op. Daarna bezochten we een tabaksveld waar een boer en zijn dochter aan het oogsten waren. Vervolgens gingen we naar de boerderij waar de tabak verder wordt verwerkt. Deze tabaksboer doet daarnaast aan tuinbouw. Ook toonde hij vol trots zijn kippen, voor de eier- en vleesproductie. Het bedrijfje wordt bewerkt door zijn hele gezin, 11 kinderen waarvan een dochter ook studeert, en 2 inwonende oma's. De producten worden op de lokale markten door het gezin te koop aangeboden. Uiteraard konden we niet terug naar Nederland zonder het Christusbeeld te bezoeken dat boven op de berg in Palmeira staat.

's Middags hebben we een **school** uit de omgeving bezocht. Deze bestond al 50 jaar en had een soort van open dag georganiseerd. De directrice leidde ons hoogstpersoonlijk rond en we moesten ook met iedereen op de foto. 's Avonds waren we uitgenodigd door de zusters van Lar da Criança voor een afscheidsdiner.

Dinsdag zijn we naar **Pao de Açucar** gegaan, daar woont en werkt de laatste Nederlandse zuster, **Zr. Redempta**. Ze is al aardig op leeftijd (79), maar zoals wij al gauw merkten valt er niet met haar te spotten. Aktie voor Aktie heeft het mogelijk gemaakt dat er een uitbouw op haar school gekomen is.

Na dit bezoek zijn we de laatste inkopen in **Palmeira** gaan doen. Het leuke was dat Jos en ik bezoek kregen van ons allereerste financieel adoptiekindje, dat inmiddels al getrouwd is en al een zoontje van 6 maanden heeft. Ze had ook gehoord dat wij er waren en heeft 1 uur gelopen en 2 uur bij het hotel gewacht, net zolang totdat ze ons had gezien. 's Avonds hadden de leraressen, waar ik 10 jaar geleden mee gewerkt had, een afscheidsavond geregeld en kregen we nog allerlei cadeautjes mee om uit te delen in Nederland.

De laatste dag in Brazilië zijn we via **Igarassu** naar Recife (vliegveld) gereden om toch nog een aantal van de zusters te zien waar ik 10 jaar geleden mee gewerkt heb te ontmoeten. Ook de familie Rovers bleek nog een zuster te kennen die daar werkt en woont. Ook van hen namen wij afscheid en we kregen wederom nog meer spullen mee. Al met al was het voor ons zessen een zeer geslaagde reis en zijn we met een koffer vol herinneringen weer naar Nederland afgereisd.

Linda Daalhuizen. Reisgenoten: Jos, André en Willie Rovers en Marga en Geertjan Keuzenkamp.